

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 13.3.2022

Z postní doby nám uplynul už víc než týden a máme tady druhou postní neděli. Dnes nás čeká v nedělním evangeliu jeden z úžasných okamžiků, kdy se Bůh dal lidem opravdu poznat – ne v náznacích, ani ve vyprávění, ale přímo. O některých takových jsme si už spolu povídali – když se Pán Ježíš nechal v řece Jordánu pokřtít Janem Křtitelem a z otevřeného nebe se ozval hlas Boží, nebo když prorok Izajáš uviděl Boha v nebeské nádheře mezi zástupy andělů a přijal od Něj prorockou službu. Dnes si povíme další podobný příběh. A pak si taky budeme vyprávět o tom, co se dělo, když se Pán Ježíš vypravil na svoje poslední svátky do Jeruzaléma. Snad se vám vyprávění bude líbit!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

Jednoho dne se Pán Ježíš šel modlit na jednu horu a vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba – své přátele a učedníky. Když se začal modlit, jeho tvář se úplně proměnila. A nejen ta, i jeho šaty začali zářit tak bíle, že by nikdo na zemi nedokázal plátno tak vybělit. Najednou se vedle něj objevili dva muži – jeden byl Mojžíš, který kdysi dostal od Boha za úkol vyvést Izraelský národ z egyptského otroctví a přijal od Boha pro svůj lid první Zákon, Desatero Božích přikázání; druhý byl Eliáš – největší z proroků, kterého Bůh vzal na ohnivém voze přímo do nebe. Ti tři spolu v nebeské záři mluvili o tom, jak bude muset Pán Ježíš zanedlouho umřít, ale učedníky přemohl spánek. Když se probrali, uviděli všechny tři a chtěli pro ně postavit stany, ale najednou se kolem nich objevil oblak a ozval se Boží hlas: „To je můj vyvolený Syn, toho poslouchejte!“ Když se oblak rozplynul, byli už zase s Ježíšem sami. Viděli Ježíše v nebeské slávě – tak, jak ho nikdo jiný vidět nemohl. Slyšeli z nebe v oblaku Boží hlas. Jistě měli toho zážitku plnou hlavu, Pán Ježíš jim ale zakázal o tom zatím mluvit. A tak se s Ježíšem zase vrátili z hory mezi ostatní a opravdu nikomu nic neřekli.

Připravujeme se na Velikonoce

Uplynul ještě nějaký čas od Ježíšova proměnění na hoře, když se přiblížily židovské svátky, během kterých si lidé připomínají právě to, jak Mojžíš svůj národ vyvedl z Egypta a vydal se s ním na cestu do Bohem slíbené svobodné země. Na tyto svátky přicházelo mnoho Židů do hlavního města Jeruzaléma. I Ježíš se se svými učedníky obrátil k Jeruzalému. Cestou se zastavil u svých přátel Marie, Marty a Lazara. Během návštěvy udělala Marie zvláštní věc – pomazala Ježíšovy nohy vzácným voňavým olejem a utřela je svými vlasy. Jeden z učedníků – Jidáš, který měl na starosti společné peníze – se proto na ni rozzlobil, protože to považoval za zbytečné plýtvání. Ježíš však Marii pochválil. Řekl, že starat se o chudé bude třeba vždycky, on ale na světě pořád nebude a Marie ho už předem pomazala k pohřbu. Židé své zemřelé totiž pomazávali voňavými oleji a zabalovali do pruhů plátna a Ježíš věděl, že už brzo – během nastávajících svátků – umře.

Za několik dnů došel Ježíš společně s učedníky téměř k Jeruzalému. Dva z nich poslal napřed se zvláštním úkolem. Měli jít na určené místo, kde bylo přivázané oslátko, a měli si ho tam pro Ježíše vypůjčit. Ježíš pak na tomto oslátku vjel do bran Jeruzaléma. Lidé shromáždění v hlavním městě si o jeho příjezdu řekli a rychle se seběhl velký zástup. Všichni ho vítali jako opravdového krále – na cestu, po které měl jet, pokládali svoje pláště, mávali čerstvě utrženými větvíčkami z palem a nadšeně volali: „Sláva! Hosana! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově jako král!“ Doufali, že Ježíš bude jejich králem a zbaví je nadvlády Římanů a římských vojáků.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Když se Pán Ježíš na hoře modlil, najednou se změnil. Modlitba – spojení s Bohem – ho úplně rozzářila. My se máme také často modlit. Když se modlíme, i nás to proměňuje k lepšímu a přibližuje k nebi. Možná si říkáte, že nevíte, jak byste se měli modlit, že to neumíte... Je to ale úplně jednoduché. Není třeba říkat vůbec nic zvláštního – Bůh je náš Otec, Tatínek, který nás má moc rád – můžeme mu svěřit cokoli, všechny svoje radosti i starosti, a můžeme na Něj mluvit tak, jak je to právě nám přirozené. Vždyť na svého tatínka doma taky mluvíme úplně obyčejně.

Jedním z mužů, kteří se zjeví vedle Ježíše na hoře, byl Mojžíš. Některé věci z jeho života jsme si připomněli – vyvedl izraelský národ ze zajetí v Egyptě a dostal od Boha desky Desatera. Znáte ale celý jeho příběh? Zkuste ho najít a přečtěte si ho. Možná ho znáte zpracovaný jako film Princ egyptský.

Když Ježíš přijel do bran Jeruzaléma, mnozí si opravdu představovali, že bude novým králem a zavede novou lepší vládu v jejich zemi. Ježíš je ale králem úplně jiným způsobem. Má se stát králem pro každého z nás v našem srdci a my Ho máme poslouchat, vždyť to Bůh v dnešním příběhu zase zopakoval. Zkuste popřemýšlet, jestli je Ježíš králem i pro vás. Nebo ve vašem životě vládne víc něco jiného?

Pán Ježíš dobře věděl, že lidé, kteří potřebují něčí pomoc, budou na světě vždycky. A nemusí jít pokaždé jen o to, že někoho trápí nedostatek peněz. Někdy je největším trápením třeba osamělost nebo nějaký strach. Pokuste se zamyslet, kdo ve vašem dosahu právě něco potřebuje a jak mu můžete pomoci. Někoho si vyberte a zkuste pro něj něco dobrého udělat.

Nakreslit tentokrát můžete obrázek Ježíše s Mojžíšem a Eliášem a s učedníky na hoře. Anebo Marii, která pomazala Ježíšovy nohy a oťrela je svými vlasy. Pána Ježíše na oslíkovi, jak vjíždí do Jeruzaléma, si zatím pošetřete na Květnou neděli. ;-)

*Toto je můj milovaný syn,
toho poslouchejte!*

